

[Alfred Jensen.]

sig om modernisering af ældre ejendomme. Oprindeligt var det bestemt, at en grænse på 25 pct. for lejeforhøjelsen skulle være afgørende for, om uoverensstemmelser kunne indbringes for nævnet. Nu har man ved et ændringsforslag forhøjet denne grænse til 30 pct. Vi mener, at en sådan forhøjelse ikke er påkrævet og heller ikke er rimelig, men at den højeste grænse, man bør have, er de 25 pct., og derfor foreslår vi, at disse få ord om at ændre 25 pct. til 30 pct. udgår, således at man bliver stående ved det oprindeligt foreslåede, nemlig 25 pct.

Endelig foreslår vi under nr. 10 som underændringsforslag til ændringsforslag nr. 23, at stk. 2 i den nye § 01 udgår. Det drejer sig om, at der ikke skal være kontrol med enkeltværelser, hvis der kun lejes ét værelse ud fra en lejlighed. Efter vor opfattelse er en beskyttelse her lige så nødvendig som dér, hvor der er tale om, at der udlejes flere værelser fra samme lejlighed, og derfor mener vi, at dette stykke bør udgå.

Jeg skal anbefale disse af os stillede ændringsforslag og underændringsforslag til vedtagelse. Jeg har jo allerede gjort opmærksom på, at disse forslag ikke er fyldestgørende som ændringer til lovforslaget, men de angiver, på hvilke hovedpunkter vi ønsker dette lovforslag ændret, og angiver, under hvilke omstændigheder vi kunne gå ind for et lejelovsforslag som det, der er fremsat.

Jeg skal dernæst vende mig til lovforslaget om boligbyggeri.

Her er der også af boligministeren stillet en række ændringsforslag. Det forekommer os, at en hel del af disse ændringsforslag er rimelige og rigtige, og vi kan gå ind for dem. Jeg skal gerne sige, at vi ikke agter at tage stilling til alt, hvad der ligger her; det forekommer os, at det meste er af en sådan beskaffenhed, at man kan gå ind for det. Dog er der et par af ændringsforslagene, som jeg ønsker at knytte bemærkninger til.

Der er for det første ændringsforslag nr. 5 til § 7. Her udgår ordene „til parikurs“, hvor det drejer sig om udbetaling af lånene i rede penge. Nu kan jeg nok se, at selv om ordet parikurs udgår, er der ikke noget forbud mod at udbetale lånene i kontante penge netop til parikurs. Men hvad er meningen med at slette ordet? Det betyder

vel, at man vil stå frit, og det betyder vel også, at de, der får lånene udbetalt kontant, kommer ud for at måtte tage kurstab. Det synes jeg ikke er rigtigt, og derfor har jeg min tvivl om, hvorvidt det er rimeligt, at man går til en sådan ændring.

Dernæst vil jeg også gerne fremsætte et par bemærkninger om ændringsforslagene nr. 32 og 37, som angår refusion fra staten af kommunernes udgifter til huslejetilskud. Det, der her foreslås, er naturligvis en fremgang sammenlignet med det, der står i lovforslaget, hvorefter kommunerne skulle afholde samtlige udgifter dertil. Men er denne ændring, hvorefter der ydes $\frac{1}{3}$ refusion fra staten, tilstrækkelig? Spørgsmålet blev jo rejst ved første behandling fra flere sider. Der blev gjort opmærksom på, at der var kommuner, som ville få vanskeligheder ved at klare omkostningerne ved huslejetilskuddene, og som blev nødt til at pålægge skatteborgerne større skatter, hvis de skulle opretholde huslejetilskuddene i fuldt omfang, og jeg ser ikke, at den forbedring, der her er sket, er tilstrækkelig. Så vidt jeg har erfaret, har da også borgmesteren i Tårnby erklæret, at hvis man ikke gav større refusion, måtte Tårnby kommune se sig nødsaget til at afsvække de ydelser, man hidtil har givet, idet man dér har givet huslejetilskud til familier med 2 børn. Derfor rejser det spørgsmål sig, om den foreslåede lempelse er tilstrækkelig. Jeg mener ikke, den er det, og jeg mener, at kommunerne bør have 50 pct. refusion i det mindste, og jeg anmoder om, at man i udvalget tager dette spørgsmål op til behandling med henblik på en bedre løsning end den, der foreligger her. Det kan jo ikke nytte noget, at vi kun har bykommunernes interesser og forhold for øje. Man bliver også nødt til at se på de sognekommuner med bymæssig bebyggelse, der ikke alene har store problemer med boliger, men også med hensyn til huslejetilskud.

Endelig vil jeg også gerne fremkomme med et par bemærkninger om ændringsforslag nr. 41 til § 117. Her opgiver man sygekassegrænsen og indsætter i stedet begrebet husstandsindkomst. Jeg er ikke i stand til at afgøre, om det er en forværring eller en forbedring; det kan man naturligvis falde i selvbebrejdelse over, men jeg tror nu ikke, jeg vil gøre det. Jeg tror snarere,